ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (kaheksas koda)

1. juuli 2009 *

Liidetud kohtuasjades T-273/06 ja T-297/06,

ISD Polska sp. z o.o., asukoht Varssavi (Poola),

Industrial Union of Donbass Corp., asukoht Donetsk (Ukraina), esindajad: advokaadid C. Rapin ja E. Van den Haute, hiljem advokaadid C. Rapin, E. Van den Haute ja C. Pétermann,

hagejad kohtuasjas T-273/06,

ISD Polska sp. z o.o. (varem Majątek Hutniczy sp. z o.o.), asukoht Varssavi, esindajad: advokaadid C. Rapin ja E. Van den Haute, hiljem advokaadid C. Rapin, E. Van den Haute ja C. Pétermann,

hageja kohtuasjas T-297/06,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: C. Giolito ja A. Stobiecka-Kuik,

kostja,

mille ese on nõue osaliselt tühistada komisjoni 5. juuli 2005. aasta otsus 2006/937/EÜ Huta Częstochowa S.A-le antud riigiabi nr C 20/04 (ex NN 25/04) kohta (ELT 2006, L 366, lk 1) osas, milles komisjon tunnistas teatud abi ühisturuga kokkusobimatuks ja nõudis, et Poola Vabariik selle tagastaks,

EUROOPA ÜHENDUSTE
ESIMESE ASTME KOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja esimees E. Martins Ribeiro, kohtunikud S. Papasavvas ja A. Dittrich (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik K. Pocheć,

arvestades kirjalikus menetluses ja 3. septembri 2008. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

1 16. detsembril 1991 sõlmitud Euroopa Ühenduste ja nende liikmesriikide ning Poola Vabariigi vahelise assotsieerumislepingu ESTÜ tooteid käsitleva protokolli nr 2 (EÜT 1993, L 348, lk 2; edaspidi „protokoll nr 2”) artikkel 8 sätestab:

„1. Järgnev on kokkusobimatu käesoleva lepinguga niivõrd, kuivõrd see võib mõjutada kaubandust ühenduse ja Poola Vabariigi vahel:

[…]

iii) riigiabi mis tahes kujul, välja arvatud ESTÜ asutamislepinguga lubatud erandid.

[…]

4. Lepinguosalised nõustuvad, et esimese viie aasta jooksul pärast lepingu jõustumist ja erandina lõike 1 [punktist iii] võib Poola [Vabariik] erandkorras anda ESTÜ terasetoodete sektorile ümberkorraldusteks riigiabi, kui:

– ümberkorralduskava on seotud üldise ratsionaliseerimise ja tootmisvõimsuse vähendamisega Poolas,

– abi aitab muuta abisaavad ettevõtted ümberkorraldusperioodi lõpuks tavalistes turutingimustes elujõuliseks,

– sellise abi suurus ja ulatus ei ole suuremad kui elujõulisuse tagamiseks vältimatult vajalik ning abi vähendatakse järk-järgult.

Assotsiatsiooninõukogu otsustas, arvestades Poola [Vabariigi] majanduslikku olukorda, lubada ettenähtud viieaastast tähtaega pikendada." [mitteametlik tõlge]

2 Euroopa Liidu ja Poola assotsiatsiooniõukogu 23. oktoobri 2002. aasta otsusega nr 3/2002, millega pikendatakse protokolli nr 2 artikli 8 lõikes 4 sätestatud tähtaega (EÜT 2003, L 186, lk 38), pikendati kaheksa aasta võrra arvates 1. jaanuarist 1997 või kuni Poola Vabariigi ühinemiseni Euroopa Liiduga tähtaega, mille jooksul Poola

Vabariik võib erandkorras anda terasetoodete sektorile ümberkorraldusteks riigiabi protokolli nr 2 artikli 8 lõikes 4 sätestatud viisil. Nimetatud otsuse artikkel 2 sätestab:

„Poola Vabariik esitab Euroopa Komisjonile ümberkorralduskava ja äriplaanid, mis vastavad protokolli 2 artikli 8 lõikes 4 loetletud nõuetele ning mis on hinnatud ja heaks kiidetud Poola riigiabi järelevalveasutuse (Konkurentsi- ja tarbijakaitseamet) poolt." [mitteametlik tõlge]

3 Protokoll nr 8 Poola terasesektori restruktureerimise kohta, mis on lisatud aktile Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu asutamislepingutesse tehtavate muudatuste kohta (ELT 2003, L 236, lk 948; edaspidi „protokoll nr 8"), lubas Poola Vabariigil anda, erandina riigiabi käsitlevatest üldeeskirjadest, terasetoodete sektorile ümberkorraldusabi ümberkorralduskavas ja nimetatud protokollis sätestatud viisil. Kõnealune protokoll sätestab muu hulgas:

„1. Olenemata EÜ asutamislepingu artiklitest 87 ja 88, loetakse Poola [Vabariigi] poolt teatavatele Poola terasetööstuse osadele restruktureerimiseks antud riigiabi ühisturuga kokkusobivaks, tingimusel et:

– […] protokolli nr 2 artikli 8 lõikes 4 ette nähtud tähtaega on pikendatud kuni ühinemiskuupäevani,

– nimetatud protokolli pikendamise aluseks olnud ümberkorralduskava tingimusi järgitakse aastatel 2002–2006,

– täidetakse käesolevas protokollis esitatud tingimusi ning

– pärast Euroopa Liiduga ühinemise kuupäeva ei anta Poola terasetööstuse restruktureerimiseks mingit riigiabi.

2. […]

3. Poola terasetööstuse restruktureerimise raames võivad riigiabi saada üksnes lisas 1 loetletud äriühingud (edaspidi „abisaajad äriühingud”).

4. Abisaaja äriühing ei tohi:

a) lisas 1 loetlemata äriühinguga ühinemise korral anda edasi abi, mis anti abisaajale äriühingule;

b) võtta üle sellise lisas 1 loetlemata äriühingu vara, kellele on ajavahemikul kuni 31. detsembrini 2006 välja kuulutatud pankrot.

5. […]

6. Abisaajatele äriühingutele antud restruktureerimisabi määratakse kindlaks põhjendustes, mis esitatakse heakskiidetud Poola terasetööstuse restruktureerimiskavas ja nõukogu poolt heakskiidetud individuaalsetes äriplaanides. Ent ühelgi juhul ei tohi aastatel 1997–2003 väljamakstud abi selle kogusummas ületada 3 387 070 000 Poola zlotti.

[…]

Poola [Vabariik] ei anna Poola terasetööstuse restruktureerimiseks muud riigiabi.

[…]

10. Kõik hilisemad üldise restruktureerimiskava ja individuaalplaanide muudatused peab heaks kiitma komisjon ja vajaduse korral nõukogu.

[…]

18. Kui järelevalve korras ilmneb, et:

[…]

c) ümberkorraldusperioodi jooksul on Poola [Vabariik] andnud nõuetele mittevastavat täiendavat riigiabi terasetööstusele ja eelkõige abisaajatele äriühingutele,

ei kohaldata käesolevas protokollis esitatud üleminekukorda.

Komisjon astub vajalikke samme, et nõuda asjaomastelt äriühingutelt käesoleva protokolli tingimusi rikkudes antud abi tagasimaksmist."

4 Nõukogu 21. juuli 2003. aasta otsuse 2003/588/EÜ otsuse nr 3/2002 artiklis 3 sätestatud tingimuste täitmise kohta (EÜT L 199, lk 17) ainus artikkel sätestab:

„Poola [Vabariigi] poolt 4. aprillil 2003 otsuse nr 3/2002 artikli 2 kohaselt komisjonile esitatud ümberkorralduskava ja äriplaanid on kooskõlas protokolli nr 2 artikli 8 lõikes 4 sätestatud nõuetega."

5 Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli [88] kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339), artikli 6 lõige 1 sätestab:

„Ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses esitatakse kokkuvõtlikult asjakohased faktid ja õigusküsimused ning see sisaldab komisjoni esialgset hinnangut selle kohta, kas kavatsetud meetmel on abi iseloom, ja kahtlusi selle ühisturuga kokkusobivuse kohta. Otsuses kutsutakse kõnealust liikmesriiki ja teisi huvitatud pooli üles esitama märkusi ettenähtud aja jooksul, mis tavaliselt ei ületa ühte kuud. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võib komisjon seda tähtaega pikendada."

6 Nimetatud määruse artikli 7 lõige 5 sätestab:

„Kui komisjon leiab, et abi, millest teatati, ei sobi ühisturuga kokku, otsustab ta, et abi ei tohi kehtestada (edaspidi „negatiivne otsus")."

7 Määruse nr 659/1999 artikkel 14 sätestab:

„1. Kui ebaseadusliku abi korral tehakse negatiivne otsus, nõuab komisjon, et kõnealune liikmesriik peab võtma kõik vajalikud meetmed, et abisaajalt abi tagasi saada (edaspidi „tagastamisotsus"). Komisjon ei nõua abi tagastamist, kui see on vastuolus ühenduse õiguse üldpõhimõttega.

2. Vastavalt tagastamisotsusele kuuluvad tagastatava abi hulka intressid, mille kohase määra kinnitab komisjon. Intressi makstakse ajavahemiku eest, mil ebaseaduslik abi oli abisaaja käsutuses, kuni selle tagastamise kuupäevani.

3. […]”.

8 Kõnealuse määruse artikli 20 lõige 1 sätestab:

„Vastavalt artiklile 6 võib iga huvitatud pool esitada märkusi komisjoni ametliku uurimismenetluse algatamise otsuse kohta. Igale huvitatud poolele, kes on selliseid märkusi esitanud, ja igale individuaalabi saajale saadetakse koopia otsusest, mis komisjon teeb vastavalt artiklile 7.”

9 Komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 794/2004, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 659/1999 (ELT L 140, lk 1; ELT eriväljaanne 08/04, lk 3) artikkel 9 sätestab:

„1. Kui ei ole teisiti sätestatud eriotsuses, on [EÜ] asutamislepingu artikli 88 lõikega 3 vastuolus antud riigiabi tagasinõudmisel kasutatavaks intressimääraks igal kalendriaastal fikseeritud aastane protsendimäär.

See arvutatakse eelmise aasta septembri, oktoobri ja novembri pankadevaheliste viie aasta valuutatehingute vahetuskursside keskmise põhjal, millele lisatakse 75 baas-

punkti. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võib komisjon suurendada määra üle 75 baaspunkti ühe või mitme liikmesriigi osas.

[…]

4. Usaldusväärsete või võrdväärsete andmete puudumisel või erandjuhtudel võib komisjon tihedas koostöös kõnealuse liikmesriigi/kõnealuste liikmesriikidega fikseerida riigiabi tagasinõudmise intressimäära ühe või enama liikmesriigi jaoks erineva meetodi alusel ja talle kättesaadava teabe alusel."

10 Intressi kohaldamise meetodi kohta sätestab nimetatud määruse artikli 11 lõige 2 järgmist:

„Intressimäärale kohaldatakse intressi kuni toetuse tagasinõudmise kuupäevani. Eelneval aastal kogunenud intressile kohaldatakse intressi igal järgneval aastal."

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

11 Käesolev kohtuasi puudutab Poola terasetootja Huta Częstochowa S.A. (edaspidi „HCz") ümberkorraldamisprotsessi. HCz ümberkorraldamine toimus ajavahemikus 2002–2005. Sel eesmärgil kanti HCz vara üle uutesse äriühingutesse järgmiselt:

– 2002. aastal asutati Huta Stali Częstochowa sp. z o.o. (edaspidi „HSCz") HCz terasetootmise jätkamiseks. HSCz rentis pankrotihaldurilt HCz tootmisrajatisi ja võttis üle enamuse töötajatest. HSCz emaettevõte oli Towarzystwo Finansowe Silesia Sp. z o.o. (edaspidi „TFS"), 100% Poola Riigivaraministeeriumile kuuluv äriühing;

– 2004. aastal asutati äriühingud Majątek Hutniczy sp. z o.o. (edaspidi „MH") ja Majątek Hutniczy Plus (edaspidi „MH Plus"). Nimetatud äriühingute aktsiad kuulusid 100% ulatuses HCz-le. MH võttis üle HCz terasetootmisvara ja MH Plus võttis üle teatud muu tootmiseks vajaliku vara;

– tootmistegevusega mitte seotud vara (nn „mittetootlik vara") ja elektrienergia tootmisettevõte Elsen läksid üle äriühingule Operator ARP sp. z o.o., mis kuulub Agencja Rozwoju Przemysłu S.A-le (Poola Riigivaraministeeriumi haldusalasse kuuluv Tööstusarengu agentuur), et tasuda ümberkorraldamisega seonduv debitoorne võlg riigile (maksud ja sotsiaalkindlustusmaksed).

12 19. mai 2004. aasta kirjas teavitas komisjon Poola Vabariiki oma otsusest algatada ametlik uurimismenetlus terasetootjale HCz antud ümberkorraldusabi kohta. Nimetatud otsus avaldati Euroopa Liidu Teatajas 12. augustil 2004 (ELT C 204, lk 6, edaspidi „algatamisotsus") asjassepuutuvas keeles (poola keel), millele eelnes kokkuvõte teistes ametlikes keeltes. Komisjon kutsus kõiki huvitatud isikuid üles algatamisotsuses toodud asjaolude ja õigusliku analüüsi kohta omapoolseid märkusi esitama. Komisjonile esitasid märkusi Poola Vabariik ja neli huvitatud isikut.

13 3. veebruari 2005. aasta dokumendis pealkirjaga „Deklaratsioon [HCz-le] ja/või [HSCz-le] antava riigiabi kohta" tegi ISD Polska sp. z o.o. (mis sel ajal tegutses ärinime ZPD Steel sp. z o.o. all; edaspidi „ISD"), 100% Industrial Union of Donbass Corp-le kuuluv tütarettevõte (edaspidi „IUD"), HSCz, MH, MH Plusi ja kümne muu HCz tütarettevõtte omandamisele eelnenud läbirääkimiste käigus järgmise avalduse (nn „tagatis"):

„Juhul kui komisjon võtab vastu otsuse, millega kohustatakse [HCz-d], [HSCz-d] või [HCz vara] omandanud isikut tagastama seonduvalt ümberkorraldusprogrammiga antud ebaseadusliku riigiabi, mille kogusumma ei ületa 20 miljonit [Poola zlotti], kinnitame, et nimetatud otsus ei vabasta meid pakkumusega seotud kohustustest ning me kohustume mitte esitama mis tahes kahju hüvitamise nõuet ning mitte sellisele nõudele tuginema järgmiste isikute vastu a) Poola Vabariigi Maksuamet, b) Agencja Rozwoju Przemysłu, c) [TFS], d) [HCz] […], mis on seotud kohustusega nimetatud riigiabi tagastada või mis tahes menetlusega, mille komisjon on algatanud seoses [HCz-le] antud riigiabiga. Mainitud juhul kohustume tagama, et [MH], [MH Plus] ja [HSCz] või teised äriühingud ning nende õigusjärglased (sõltumata õiguslikust vormist) tagastavad komisjoni otsuses viidatud ebaseaduslikult saadud riigiabi ka juhul, kui nimetatud otsus puudutab üksnes [HCz-d]."

14 Uurimismenetluse lõpus jõudis komisjon järeldusele, et vastupidi tema esialgsetele kahtlustele ei kujuta Ustawa o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy (30. oktoobri 2002. aasta seadus, mis käsitleb tööturu jaoks olulistele ettevõtetele riigiabi andmist, *Dz. U.* nr 213, järjekorranumber 1800, muudetud) sätete kohaselt HCz ümberkorraldamiseks võetud meetmed endast riigiabi EÜ artikli 87 lõike 1 tähenduses. Kuid komisjon leidis samas, et HCz oli saanud erineval kujul riigiabi ajavahemikus 1997–2002. Komisjon leidis, et kõnealune abi on osaliselt ühisturuga kokkusobiv, kuid nõudis selle tagastamist osas, milles pidas nimetatud abi ühisturuga kokkusobimatuks, ehk 19 699 452 Poola zloti ulatuses (edaspidi „vaidlusalune abi").

15 5. juulil 2005 võttis komisjon vastu otsuse 2006/937/EÜ terasetootja HCz-le antud riigiabi nr C 20/04 (ex NN 25/04) kohta (ELT 2006, L 366, lk 1, edaspidi „otsus"). Selle otsuse artikkel 3 sätestab:

„1. Riigiabi, mida Poola andis 1997. aastast kuni 2001. aasta maini [HCz-le] tegevusabi ja tööhõive ümberkorraldusabina kogusummas 19 699 452 Poola zlotti, on ühisturuga kokkusobimatu.

2. Poolat kohustatakse võtma kõik vajalikud meetmed, et nõuda [HCz-lt], Regionalny Fundusz Gospodarczy-lt, [MH-lt] ja [Operator ARP-lt] tagasi lõikes 1 nimetatud ning [HCz-le] ebaseaduslikult antud abi. Kõik nimetatud äriühingud vastutavad solidaarselt.

Abi nõutakse tagasi viivitamata ja siseriiklikes õigusaktides kehtestatud korras, tingimusel, et see võimaldab otsuse viivitamatut ja tõhusat täitmist. Tagastatavalt abilt arvutatakse intressi alates kuupäevast, kui abisummad anti [HCz-le] kuni nende tegeliku tagasimaksmiseni. Intress arvutatakse […] määruse […] nr 794 V peatüki kohaselt.

3. […]"

16 Otsuse artiklis 14 kiidab komisjon ühinemislepingu protokolli nr 8 punkti 10 alusel heaks Poola riikliku ümberkorralduskava muudatusettepaneku, kuivõrd see lubab HCz-d ümber korraldada ilma riigiabita ja ilma tootmisvõimsust suurendamata.

17 30. septembri 2005. aasta kokkuleppega, mis jõustus 7. oktoobril 2005, ostis ISD HCz-lt kõik MH ja MH Plusi ning kümme HCz ülejäänud tütarettevõtet. Samuti 30. septembril 2005 sõlmitud lepinguga, mis jõustus 7. oktoobril 2005, ostis ISD TFS-lt kõik HSCz aktsiad. ISD on seega HSCz, MH, MH Plusi ja HCz ülejäänud kümne tütarettevõtte omanik.

18 17. veebruari 2006. aasta kirjas nõudis komisjon, et Poola ametiasutused teavitaksid teda otsuse artikli 3 lõikes 2 loetletud solidaarsete võlgnike poolt tagastatava vaidlusaluse abi intressimäärast. 13. märtsi 2006. aasta vastuses esitasid Poola ametiasutused oma ettepaneku abi tagastamisele kohaldatava intressimäära ja selle arvutamise meetodi kohta. Täpsemalt tegid nimetatud ametiasutused ettepaneku võtta ajavahemiku 1997–2000 osas aluseks Poola Riigivaraministeeriumi võlakirjadele fikseeritud viieaastane intressimäär, arvestatuna Poola zlottides, ja ajavahemiku osas aastast 2000 kuni Poola Vabariigi ühinemiseni Euroopa Liiduga samade võlakirjade kümneaastane intressimäär. Lisaks, arvestades Poola kapitaliturgude olukorda kõnesoleval ajal, mida iseloomustasid erakordselt kõrged, kuid kiiresti langevad intressimäärad, palusid Poola ametiasutused, et kõnealust intressimäära kohandataks igal aastal ja et selle arvutamise suhtes ei kohaldataks liitmäära.

19 Poola ametiasutustele adresseeritud 7. juuni 2006. aasta kirjas märkis komisjon, et vaidlusaluse abi tagasimaksmise suhtes kohaldatav intressimäär tuleb kogu asjaomase perioodi osas arvutada Poola Riigivaraministeeriumi võlakirjade suhtes kohaldatava ja Poola zlottides arvestatud viieaastase fikseeritud intressimäära alusel ning et määruse nr 794/2004 artikli 11 lõike 2 kohaselt kuulub nimetatud intress kohaldamisele liitmäära alusel.

20 Komisjon saatis otsuse IUD-le ja MH-le vastavalt 7. juuli ja 16. augusti 2006. aasta tähitud kirjadega (vastuvõtuteatised vastavalt 11. juulist 2006 ja 18. augustist 2006). 21. detsembril 2006 avaldati otsus Euroopa Liidu Teatajas.

Menetlus ja poolte nõuded

21 ISD ja IUD esitasid kohtuasjas T-273/06 hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 11. septembril 2006.

22 MH esitas kohtuasjas T-297/06 hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 17. oktoobril 2006.

23 Esimese Astme Kohtu viienda koja esimehe 5. detsembri 2006. aasta määrusega liideti kohtuasjad T-273/06 ja T-297/06 kirjalikuks ja suuliseks menetlemiseks ja kohtuotsuse tegemiseks.

24 23. aprillil 2007 teavitasid ISD ja MH Esimese Astme Kohut nende ühinemisest 15. novembril 2006, mille käigus läksid ISD-le üle kõik MH õigused ja kohustused.

25 Esimese Astme Kohtu liikmete osalise asendamise tõttu määrati kohtuasi uue ettekandja-kohtuniku lahendada. Kuna ettekandja-kohtunik kuulub kaheksanda koja koosseisu, määrati käesolev kohtuasi sellele kojale.

26 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Esimese Astme Kohus (kaheksas koda) avada suulise menetluse, esitada pooltele kirjalikke küsimusi ja palus komisjonil esitada teatud dokumendid. Pooled vastasid ettenähtud tähtajal.

27 Poolte kohtukõned ja nende vastused Esimese Astme Kohtu esitatud küsimustele kuulati ära 3. septembril 2008 toimunud kohtuistungil.

28 Kohtuasjas T-273/06 paluvad ISD ja IUD Esimese Astme Kohtul:

– tunnistada hagi vastuvõetavaks;

– tühistada otsuse artikkel 3;

– teise võimalusena nentida, et Poola Vabariik ei ole kohustatud otsuse artiklis 3 nimetatud vaidlusalust abi ja intresse tagasi nõudma ning et seega ei kuulu nimetatud summad tasumisele;

– viimase võimalusena tühistada otsuse artikli 3 lõike 2 teine lõik ja saata intresside küsimus tagasi komisjonile uue otsuse tegemiseks käesoleva hagiavalduse lisa A tähenduses või muude Esimese Astme Kohtu otsuses esitatud kaalutluste tähenduses;

– mõista kõik kohtukulud igal juhul välja komisjonilt;

– kui Esimese Astme Kohus peaks leidma, et otsust ei ole vaja teha, siis mõista kohtukulud välja komisjonilt Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 87 lõike 6 ja artikli 90 punkti a alusel.

29 Hagiavalduse punkti 3 kohaselt soovivad hagejad ISD ja IUD vaidlustada ka komisjoni 7. juuni 2006. aasta kirja.

30 Kohtuasjas T-297/06 esitab ISD (varem MH, kellele käesolevas otsuses selguse huvides viidatakse kui MH-le) samased väited, kuid lisaks taotleb otsuse artikli 4 tühistamist.

31 Komisjon palub Esimese Astme Kohtul:

– jätta hagid vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;

– teise võimalusena jätta hagid põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejatelt.

Õiguslik käsitlus

Hagide vastuvõetavus

32 Komisjon vaidlustab hagejate ISD ja IUD õiguse hagi esitada ning leiab, et kõnealuse kahe hagi esitamisel ei ole tähtaegadest kinni peetud. Lisaks väidab komisjon, et vaidlusaluse abi tagastamise suhtes intressimäära kehtestamise peale ei saa hagi esitada.

Õigus hagi esitada

– Poolte argumendid

33 Komisjon vaidlustab hagejate ISD ja IUD õiguse esitada MH hagist eraldiseisev paralleelne hagi. Menetlusökonoomia põhimõttest tulenevate nõuetega on vastuolus see, kui otsuse õiguspärasust vaidlustatakse kahe erineva hagiga ja enamus emaettevõtja poolt esitatud väidetest on identsed tütarettevõtja poolt esitatud väidetega. Selles osas ei ole Esimese Astme Kohtu 22. aprilli 1999. aasta otsus kohtuasjas T-112/97: Monsanto *vs*. komisjon (EKL 1999, lk II-1277) asjassepuutuv. Komisjon leiab, et abisaajat tuleb käsitada selle aktsionäridest eraldiseisva organina, kellel on oma tahe, nagu on nenditud Esimese Astme Kohtu esimese koja esimehe 11. septembri 2006. aasta määruses kohtuasjas T-367/05: UPC France *vs*. komisjon (kohtulahendite kogumikus ei avaldata). Seega võib MH vaidlusaluse abi saajana esitada tühistamishagi. Kuid juhul, kui hagejatel ISD-l ja IUD-l puudub MH huvist eraldiseisev huvi, ei ole neil õigust menetluse algatamiseks, kuna asi ei puuduta neid isiklikult.

34 Mis puudutab IUD-d, siis komisjon rõhutab, et ametlikus uurimismenetluses osalemine ja sellest tulenev huvitatud isiku seisund ei vabasta hagejat, kes on ühisturuga kokkusobimatuks tunnistatud abi saanud äriühingu aktsionär, kohustusest tõendada, et tal on tühistamismenetluse algatamiseks isiklik huvi, näidates ära, mil moel puudutab vaidlustatud akt teda isiklikult samavõrd kui abisaajat.

35 Hagejad väidavad seoses hagi esitamise õigusega, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt puudutab komisjoni otsus, millega tunnistatakse abi ühisturuga kokkusobimatuks, abisaajat isiklikult.

36 Mis puudutab ISD-d, siis väidavad hagejad, et ISD oli oma varasema ärinime ZPD Steel all tegutsedes kohustunud tagama MH poolt muu hulgas otsuse artiklis 3 sätestatud vaidlusaluse abi tagastamise. Seega on selge, et vaidlustatud otsus puudutab ISD-d isiklikumalt kui teisi, välja arvatud vaidlusaluse abi saajat, ja et ISD-d puudutab vaidlustatud otsus samavõrd kui abisaajat, kuna ISD poolt tagatise andmise eesmärgil tehtud avalduse kohaselt on ta kohustatud vaidlusaluse abi tagasi maksma.

37 Lisaks leiavad hagejad, et emaettevõtjat, kellele kuuluvad kõik tütarettevõtja aktsiad ja kes seega kontrollib otsuse adressaadiks olevat tütarettevõtjat 100% ning seega eristub kõikidest teistest isikutest, eelkõige teistest asjassepuutuval turul tegutsevatest ettevõtjatest, puudutab isiklikult otsus, mille tühistamist ta taotleb (eespool punktis 33 viidatud kohtuotsus Monsanto *vs.* komisjon, punktid 58 ja 59). Käesolevas asjas kuuluvad ISD-le kõik MH, MH Plusi ja HSCz aktsiad ning seega on ISD nimetatud ettevõtjate täielik omanik ja seega puudutab otsus teda isiklikult.

38 Sama väide kehtib ka seoses IUD-ga, kellele kuulub 100% ISD aktsiatest. Lisaks kujutab osalemine riigiabi menetluses endast ühte sellist tegurit, mis võimaldab tuvastada, et füüsilist või juriidilist isikut puudutab isiklikult otsus, mille tühistamist ta taotleb. Kuna

IUD esitas märkused pärast seda, kui HCz-le antud ümberkorraldusabi suhtes oli 12. augustil 2004 algatatud ametlik uurimismenetlus, puudutab otsus ka teda seetõttu isiklikult.

39 Lõpuks väidavad hagejad, et ISD-l ja IUD-l on õiguslik huvi vaidlustada akti, mis kahjustab nende omandiõigust, kuna sellega on vähendatud MH väärtust.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

40 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et teised isikud, kes ei ole otsuse adressaadid, ei saa siiski väita, et nad on isiklikult puudutatud, välja arvatud juhul, kui otsus mõjutab neid nende eriliste omaduste tõttu või nende erilise olukorra tõttu, mis eristab neid kõigist teistest isikutest ning individualiseerib neid seeläbi analoogiliselt selle otsuse adressaadiga (Euroopa Kohtu 15. juuli 1963. aasta otsus kohtuasjas 25/62: Plaumann *vs.* komisjon, EKL 1963, lk 197, 223).

41 Esiteks tuleb märkida, et komisjon ei vaidlusta MH õigust hagi esitada. Kuna otsuses on MH-d nimetatud nende ettevõtjate hulgas, kes on kohustatud vaidlusaluse abi tagastama, ei ole kahtlust selles, et otsus puudutab teda isiklikult.

42 Mis puudutab ISD-d, siis tuleb märkida, et kohtuasjas T-273/06 menetluse algatamise hetkel ei olnud ta MH-ga ühinenud. Seega tuleb ISD õigust esitada hagi käsitleda eraldi MH vastavast õigusest.

43 Kuid hagi esitamise hetkel kuulus ISD-le juba 100% MH aktsiatest. Selles osas on Esimese Astme Kohus eespool punktis 33 viidatud otsuses Monsanto *vs.* komisjon (punkt 58) asunud seisukohale, et asjaolu, et ettevõtjale kuulub 100% vaidlustatud otsuse adressaadiks oleva ettevõtja aktsiatest, eristab teda kõnesoleva otsuse osas kõikidest teistest isikutest, eelkõige kõikidest asjassepuutuval turul tegutsevatest ettevõtjatest.

44 Komisjon seab nimetatud kohtupraktika kahtluse alla, tuginedes eespool punktis 33 viidatud määrusele kohtuasjas UPC France *vs.* komisjon. Kuid nimetatud määrus puudutab, nagu ka komisjon ise tõdeb, vähemusaktsionäri taotlust menetlusse astumiseks, mitte 100% aktsiate omaniku esitatud tühistamishagi nagu käesoleval juhul. Veel tuleb märkida, et poolte vahel puudub vaidlus selles osas, et lisaks asjaolule, et ISD-le kuulub 100% MH aktsiatest, tagab ISD MH poolt vaidlusaluse abi tagastamise (vt eespool punkt 13). Seega on ISD kohustatud tagama, et kõnealune abi tagastatakse. See tuleneb muu hulgas faktilistest asjaoludest, kuna ISD on vaidlusaluse abi täies ulatuses tagastanud.

45 Neil kaalutlustel ei saa eitada seda, et ISD on isiklikult puudutatud, kuna tulenevalt faktilistest asjaoludest, mis teda teistest isikutest eristavad, kahjustab otsus ISD huve ja individualiseerib teda samaväärselt otsuse adressaadiga.

46 Lõpuks, vastupidi komisjoni väidetele ei saa menetlusökonoomiast lähtuvad kaalutlused kahjustada isiku õigust hagi esitada, kui sellise õiguse olemaolu on tõendatud.

47 Mis puudutab IUD õigust hagi esitada, siis piisab, kui meenutada, et kuna ISD õigus hagi esitamiseks on tuvastatud, siis väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei tule ühe

ja sama hagi puhul uurida teiste hagejate õigust hagi esitada (vt selle kohta Euroopa Kohtu 24. märtsi 1993. aasta otsus kohtuasjas C-313/90: CIRFS jt *vs.* komisjon, EKL 1993, lk I-1125, punkt 31; Esimese Astme Kohtu 8. juuli 2003. aasta otsus kohtuasjas T-374/00: Verband der freien Rohrwerke jt *vs.* komisjon, EKL 2003, lk II-2275, punkt 57; 9. juuli 2007. aasta otsus kohtuasjas T-282/06: Sun Chemical Group jt *vs.* komisjon, EKL 2007, lk II-2149, punkt 50, ja 6. juuli 1995. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-447/93–T-449/93: AITEC jt *vs.* komisjon, EKL 1995, lk II-1971, punkt 82).

48 Seega ei ole vaja IUD poolt esitatud hagi vastuvõetavust eraldi analüüsida.

49 Sellest tulenevalt tuleb komisjoni poolt tõstatatud vastuvõetamatuse vastuväide seoses hagejate õigusega hagi esitamiseks tagasi lükata.

Hagide hilinenult esitamine

– Poolte argumendid

50 Komisjon väidab, et mõlemad hagid esitati hilinenult, kuna kõik kolm hagejat said otsusest teada hiljemalt 10. aprillil 2006. Komisjon juhib tähelepanu sellele, et kuupäev 10. august 2006 on igal faksiga saadetud poolakeelse otsuse lehel, mis on lisatud hagejate ISD ja IUD poolt 18. septembril 2006 Esimese Astme Kohtule adresseeritud kirjale ja MH 17. oktoobri 2006. aasta kirjale ning millel saajana oli märgitud „Kancelaria LSW", kes kõnealusel ajal oli IUD kontserni nõustaja. Seetõttu, võttes arvesse, et menetlustähtaegu pikendatakse seoses pikkade vahemaadega kümne päeva võrra, lõppes hagide esitamise tähtaeg teisipäeval, 20. juunil 2006.

51 Komisjon möönab siiski, et kuupäev, mil hageja meetmest teada sai, on üksnes teisejärguline tegur, mis on asjassepuutuv meetmete puhul, mis ei kuulu teatavakstegemisele või mida ei avaldata. Selles osas märgib komisjon, et otsusest teavitati IUD-d 7. juuli 2006. aasta tähtkirjaga, mille kättesaamist kinnitab 11. juulil 2006. aasta vastuvõtuteatis ja MH-d 16. augusti 2006. aasta tähtkirjaga, mille kättesaamist kinnitab 18. augusti 2006. aasta vastuvõtuteatis. Samuti märgib komisjon, et otsus avaldati Euroopa Liidu Teatajas 21. detsembril 2006.

52 Kuid hagejad, kes ei ole otsuse adressaadid, ei ole selgitanud, kuidas määruse nr 659/1999 artikli 20 lõike 2 kohaselt otsuse edastamine tähtkirjaga kujutab endast teatavakstegemist EÜ artikli 230 viienda lõigu tähenduses.

53 Hagejad märgivad, et IUD-d teavitati otsusest 11. juulil 2006 ja hagi kohtuasjas T-273/06 esitati 11. septembril 2006. MH-d teavitati otsusest 18. augustil 2006 ning viimane esitas hagiavalduse 17. oktoobril 2006. ISD ei saanud otsusest teada enne kui IUD selle 11. juulil 2006 kätte sai.

54 Hagejad lisavad oma repliigis, et kuna otsus avaldati Euroopa Liidu Teatajas, on hagid ajaliselt vastuvõetavad, kuna otsus kas kuulus teatavakstegemisele ja hagejaid teavitati otsusest õigeaegselt või ei kuulunud otsus teatavakstegemisele ja kriteerium, millele komisjon tugineb, nimelt otsusest tegelikult teadasaamise kuupäev, on teisejärguline võrreldes asjaoluga, et otsus avaldati Euroopa Liidu Teatajas.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

55 Hagi esitamise tähtaegadest kinnipidamisega seoses tuleb märkida, et kuupäev, mil hagejad meetmest tegelikult teada said, on üksnes teisejärguline tegur, mis on asjassepuutuv meetmete puhul, mis ei kuulu teatavakstegemisele või mida ei avaldata. EÜ artikli 230 viiendat lõiku käsitlevast väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et selle sätte sõnastusest endast tuleneb, et meetmest teadasaamise kuupäev on hagi esitamise tähtaja kulgema hakkamise kriteeriumina meetme avaldamise või teatavaks tegemise kuupäeva kõrval teisejärgulise tähtsusega (vt Euroopa Kohtu 10. märtsi 1998. aasta otsus kohtuasjas C-122/95: Saksamaa *vs.* nõukogu, EKL 1998, lk I-973, punkt 35, ja Esimese Astme Kohtu 15. septembri 1998. aasta otsus kohtuasjas T-11/95: BP Chemicals *vs.* komisjon, EKL 1998, lk II-3235, punkt 47).

56 Käesoleval juhul avaldati otsus Euroopa Liidu Teatajas 21. detsembril 2006. Seega, käesolevas asjas vastavalt 11. septembril 2006 ja 17. oktoobril 2006 esitatud hagid esitati EÜ artikli 230 viiendas lõigus sätestatud tähtaega järgides. Kodukorra artikli 101 lõike 1 ja artikli 102 lõigete 1 ja 2 kohaselt aegus hagide esitamise tähtaeg 14. märtsil 2007, ehk kaks kuud, kaks nädalat ja kümme päeva pärast otsuse avaldamist, seega oluliselt pärast hagide esitamise kuupäevi.

57 On tõsi, et otsuse avaldamine ei olnud selle jõustumise eeltingimus. Siiski avaldatakse väljakujunenud praktika kohaselt komisjoni otsused riigiabi uurimismenetluse lõpetamise kohta EÜ artikli 88 lõike 2 alusel Euroopa Liidu Teatajas. Seega võisid hagejad õiguspäraselt eeldada, et otsus avaldatakse (vt selle kohta eespool punktis 55 viidatud kohtuotsus BP Chemicals *vs.* komisjon, punktid 48–51).

58 Seoses küsimusega, kas komisjoni 7. juuli 2006. aasta kiri, milles komisjon edastas IUD-le otsuse teksti, on teatavakstegemine EÜ artikli 230 viienda lõigu tähenduses, tuleb märkida, et Poola Vabariik on EÜ artikli 254 lõike 3 tähenduses nimetatud otsuse ainus

adressaat. Kuna hageja ei ole vaidlustatud otsuse adressaat, ei ole akti teatavakstegemise kriteerium tema suhtes kohaldatav (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 15. juuni 2005. aasta otsus kohtuasjas T-17/02: Olsen *vs.* komisjon, EKL 2005, lk II-2031, punkt 76).

59 Igal juhul, isegi eeldusel, et otsus võidakse teha teatavaks isikule, kes ei ole otsuse adressaat ja et otsuse edastamist hagejatele määruse nr 659/1999 artikli 20 lõike 2 alusel tuleb pidada teatavakstegemiseks, peab märkima, et hagid esitati ettenähtud tähtaja jooksul. Neil asjaoludel, kodukorra artikli 101 lõike 1 ja artikli 102 lõike 2 kohaselt, möödus hagi esitamise tähtaeg kohtuasjas T-273/06 21. septembril 2006, ehk kaks kuud ja kümme päeva pärast otsuse teatavakstegemisest 11. juulil 2006, seega pärast hagi esitamist 11. septembril 2006. Hagi esitamise tähtaeg kohtuasjas T-297/06 möödus 30. oktoobril 2006, ehk esmaspäeval pärast otsuse teatavakstegemise päevale ehk 18. augustile 2006 järgnenud kahe kuu ja kümne päeva pikkuse tähtaja lõppemist, seega pärast hagi esitamist 17. oktoobril 2006.

60 Eeltoodust tuleneb, et hagid esitati ettenähtud tähtaja jooksul.

7. juuni 2006. aasta kirja peale esitatud hagi vastuvõetavus

– Poolte argumendid

61 Komisjon väidab, et 7. juuni 2006. aasta kiri, millega ta määras kindlaks vaidlusaluse abi tagastamisele kohaldatava intressimäära, ei ole vaidlustatav meede. Määruse

nr 794/2004 artikli 9 lõikes 4 ette nähtud korra kohaselt arvutatud intressimäär on „võrdväärne" nimetatud artikli lõikes 1 sätestatud intressimääraga. Kõnealustel intressimääradel on „seadusjõud igaühe suhtes". Seega ei saa hagejad neid intressimäärasid vaidlustada, kuna otsus ei puuduta neid isiklikult.

62 Nimetatud „seadusjõudu" kinnitab asjaolu, et sama intressimäära kasutati teistes Poola Vabariigile adresseeritud otsustes, mis puudutasid samuti ebaseaduslikku riigiabi, näiteks komisjoni 23. oktoobri 2007. aasta otsus 2008/334/EÜ riigiabi C 23/06 (ex NN 35/06) kohta, mida Poola rakendas terasetootja Technologie Buczek Group suhtes (ELT 2008, L 116, lk 26).

63 Hagejad väidavad, et komisjoni poolt Poola ametiasutustele saadetud 7. juuni 2006. aasta kirjas märgitud intressimäär ei ole üldkohaldatav enne Poola Vabariigi Euroopa Liiduga ühinemist võetud kõikide riigiabi meetmete suhtes. Tegemist on hoopis „eriotsusega", mis ei ole kohaldatav muul juhul kui HCz suhtes ja mis võtab arvesse viimati nimetatu olukorda ja asjassepuutuva turu eripära.

64 Hagejad lisavad, et vaidlusaluse abi tagastamise suhtes kohaldatava intressimäära kehtestamine on otsuse, mitte määruse nr 794/2004 lahutamatu osa. Seega saab nimetatud intressimäära kehtestamist vaidlustada samadel alustel nagu otsust.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

65 Esiteks, mis puudutab 7. juuni 2006. aasta kirja siduvat iseloomu, siis nähtub määruse nr 659/1999 artikli 14 lõike 2 sõnastusest, et tagastatava abi hulka kuuluvad intressid, „mille kohase määra kinnitab komisjon". Määruse nr 794/2004 artikli 9 lõige 4 täpsustab, et nimetatud artikli lõikes 1 sätestatud intressimäära arvutamiseks vajalike andmete puudumisel võib komisjon tihedas koostöös kõnealuse liikmesriigi või kõnealuste liikmesriikidega „fikseerida" riigiabi tagasinõudmise intressimäära ühe või enama liikmesriigi jaoks erineva meetodi alusel ja talle kättesaadava teabe alusel.

66 Sellest järeldub, et komisjon, ehkki tihedas koostöös asjaomase liikmeriigiga, määrab siduval viisil kindlaks riigiabi tagasinõudmise suhtes kohaldatava intressimäära. Lisaks rõhutas komisjon niisugust siduvat iseloomu ka kohtuistungil. Seega tuleb 7. juuni 2006. aasta kirja pidada meetmeks, mis loob kohustuslikke õiguslikke tagajärgi Euroopa Kohtu 11. novembri 1981. aasta otsuse kohtuasjas 60/81: IBM *vs.* komisjon (ELK 1981, lk 2639, punkt 9) tähenduses, ja seega vaidlustatavaks meetmeks.

67 Teiseks, mis puudutab hagejate õigust esitada hagi, siis tuleb märkida, et küsimus, kas 7. juuni 2006. aasta kirjas sisalduvad intressimäärad omavad õiguslikku jõudu või on tegemist üksikotsusega, ei ole selles küsimuses esitatud hagi vastuvõetavuse osas asjassepuutuv. On selge, et hagejad ei ole 7. juuni 2006. aasta kirja adressaadid. Sellisel juhul tuleb hagejatel kõnealuses kirjas kehtestatud intressimäärade vaidlustamiseks mõlemal käsitletaval juhul tõendada, et see puudutab neid EÜ artikli 230 neljanda lõigu kohaselt otseselt ja isiklikult.

68 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt eeldab otsene puutumus, et vaidlustatud ühenduse meede avaldab otsest mõju isiku õiguslikule olukorrale ega jäta meedet rakendama kohustatud adressaatidele mingit kaalutlusõigust – meetme rakendamine on puhtautomaatne ja tuleneb vaid ühenduse õigusnormidest, ilma et kohaldataks muid vahenorme (vt Euroopa Kohtu 5. mai 1998. aasta otsus kohtuasjas C-386/96 P: Dreyfus *vs.* komisjon, EKL 1998, lk I-2309, punkt 43). Nii on see ka juhul, kui selle õigusakti adressaatide jaoks jääb üksnes teoreetiline võimalus seda mitte rakendada ja nende soov tekitada sellele vastavaid tagajärgi on väljaspool kahtlust (eespool viidatud kohtuotsus Dreyfus *vs.* komisjon, punkt 44; vt selle kohta ka Euroopa Kohtu 17. jaanuari 1985. aasta otsus kohtuasjas 11/82: Piraiki-Patraiki jt *vs.* komisjon, EKL 1985, lk 207, punktid 8–10). Käesolevas asjas ei jäta 7. juuni 2006. aasta kiri Poola ametiasutustele mingit kaalutlusõigust, isegi mitte seoses nende küsimustega, mille kohta nad olid oma 13. märtsi 2006. aasta kirjas teinud komisjonile teistsuguse ettepaneku.

69 Otsese puutumusega seoses tuleb märkida, et määruse nr 794/2004 artikli 9 lõige 4 näeb komisjonile ette võimaluse kehtestada riigiabi tagasinõudmise suhtes kohaldatav üldine intressimäär „ühe või enama liikmesriigi jaoks”.

70 Tuleb aga märkida, et 7. juuni 2006. aasta kirjas komisjon sellist üldist intressimäära ei kehtestanud.

71 Kõnealuses kirjas viitab komisjon sõnaselgelt otsusele ja kehtestab konkreetse, hagejate pool tagastamisele kuuluva abi tagasinõudmisele kohaldatava intressimäära. Kirja sõnastus ei ole üldine, vaid selles on mainitud „otsuse rakendamiseks vastu võetavaid meetmeid”. Lisaks, vastupidi määruse nr 794/2006 artikli 9 lõikes 1 ette nähtud korra alusel arvutatud intressimäärale ei ole komisjoni poolt 7. juuni 2006. aasta kirjaga kehtestatud intressimäära avaldatud. Seega ei saa 7. juuni 2006. aasta kirja pidada üldkohaldatavaks.

72 Lõpuks, komisjoni vastus Esimese Astme Kohtu kirjalikele küsimusetele ei sea kahtluse alla järeldust, mille kohaselt komisjon ei kehtestanud käesolevas asjas intressimäärasid abstraktselt ja üldiselt, vaid konkreetselt otsuse eesmärke silmas pidades. Komisjon väidab küll, et sama intressimäära „kasutati" ka ühel teisel juhul ja et Poola ametiasutused „aktsepteerisid" seda, et intressimäära arvutamisel järgitakse sama meetodit. Kui kõnealune intressimäär oleks 7. juuni 2006. aasta kirjas kehtestatud kõikide asjaomase ajavahemiku jooksul Poolas antud riigiabi juhtude tagastamise suhtes, ei oleks komisjonil olnud vaja algatada määruse nr 794/2004 artikli 9 lõikes 4 sätestatud menetlust, „teha tihedat koostööd liikmeriigiga" ega taotleda Poola ametivõimude nõusolekut. Komisjon oleks võinud lihtsalt kohaldada eelnevalt kehtestatud intressimäära.

73 Järelikult tuleb asuda seisukohale, et komisjon kehtestas 7. juuni 2006. aasta kirjas üksnes käesolevas asjas kohaldamisele kuuluva intressimäära ja et kõnealune kiri puudutab hagejaid isiklikult, kuna neil lasub kohustus tasuda selle intressimäära võrra suurem summa.

74 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et 7. juuni 2006. aasta kirja peale esitatud hagi on vastuvõetav.

Kolmanda, neljanda ja kuuenda nõude vastuvõetavus

Poolte argumendid

75 Komisjon väidab, et hagejate kolmas, neljas ja kuues nõue (vt eespool punkt 28) on vastuvõetamatud, kuna need ei kuulu EÜ artiklil 230 põhineva seaduslikkuse kontrolli alla. Nimetatud nõuete eesmärk on sisuliselt taotleda Esimese Astme Kohtult ettekirjutuste tegemist.

76 Hagejad väidavad vastu, et kõnealused nõuded ei ole vastuolus tühistamishagi „kassatsioonkaebuse" iseloomuga, kuna kõnealuse menetlusega kaasneb tühistava otsuse kohase uue otsuse vastuvõtmine.

Esimese Astme Kohtu hinnang

77 Vastupidi komisjoni väidetele ei ole kolmanda ja kuuenda nõude eesmärk taotleda Esimese Astme Kohtult komisjonile ettekirjutuste tegemist. Kuuenda nõudega on taotletud kohtukulude väljamõistmist komisjonilt ja seega on see nõue vastuvõetav.

78 Kolmanda nõudega taotlevad hagejad teise võimalusena Esimese Astme Kohtult, et ta „tuvastaks", et Poola Vabariigil ei ole kohustust riigiabi tagasi nõuda. Selles osas tuleb märkida, et kuna asutamislepingus puudub selleks õiguslik alus, ei ole Esimese Astme Kohus pädev niisugust nõuet rahuldama. Seega on nõue vastuvõetamatu.

79 Neljanda nõudega paluvad hagejad Esimese Astme Kohtul saata intressimääradega seotud küsimus komisjonile uue otsuse tegemiseks. Hagejad märkisid repliigis ja kohtuistungil, et kõnesoleva nõudega soovivad nad üksnes välja tuua kohtuotsuse loogilist tagajärge – mis on muu hulgas sätestatud EÜ artikli 233 lõikes 1 – juhul, kui samas nõudes esitatud tühistamisnõue rahuldatakse. Seega ei ole kõnealusel nõudel iseseisvat tähtsust.

Sisulised küsimused

80 Kohtuasjas T-273/06 esitasid hagejad ISD ja IUD kuus väidet, mis puudutasid asjaolude ilmselgelt ebaõiget hindamist ja asjaolu, et rikutud on hagejate õigust esitada märkusi, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, protokolli nr 8, määruse nr 659/1999 artiklit 14 ja määrust nr 794/2004. Kohtuasjas T-297/06 esitas MH neli, kohtuasjas T-273/06 esitatud nõuetega sisuliselt sarnast väidet, välja arvatud teine ja kolmas väide, mida kohtuasjas T-273/06 ei esitatud.

Väide, mille kohaselt on rikutud protokolli nr 8

– Poolte argumendid

81 Hagejad meenutavad esiteks, et otsuse põhjenduses 108 märkis komisjon, et EÜ artiklid 87 ja 88 ei ole üldjuhul kohaldatavad enne ühinemist võetud riigiabi meetmete suhtes, mida pärast ühinemist enam ei kohaldata. Oma pädevuse põhjendamiseks esitas komisjon protokolli nr 8 punkti 6 kolmanda lõigu tõlgenduse, mis ei olnud selle eesmärgiga kooskõlas.

82 Esiteks väidavad hagejad, et protokoll nr 8 ei kuulu kohaldamisele selle lisas 1 loetlemata ettevõtjatele – ainsa erandina punkti 4 alapunkt b –, vaid et nimetatud punktis sätestatakse kolmanda isiku võimalus võtta üle ümberkorraldusabi saanud, kuid lisas 1 nimetamata äriühingu vara. Protokolli nr 8 eesmärk on hoida ära seda, et ühele abi saavale ettevõtjale antud abi kumuleerub muu riigiabiga või see antakse edasi kolmandale isikule. Seega ei ole protokoll nr 8 õiguslik alus, millele komisjon oleks võinud otsuse vastuvõtmisel tugineda.

83 Teiseks väidavad hagejad, et tagasiulatuva jõu puudumise eelduse, mida toetab rahvusvaheline õigus, ja „prognoositavuse põhimõtte" kohaselt saab teksti tagasiulatuvalt kohaldada üksnes juhul, kui seda sõnaselgelt lubab õigusnorm, mis kehtestab ka täpse ajavahemiku, mille jooksul kõnealust teksti tagasiulatuvalt kohaldada võib. Protokolli nr 8 punkti 6 kolmanda lõigu sõnastus ei näe sõnaselgelt ette tagasiulatuvat mõju. Seega tuleb järeldada, et see ei ole kohaldatav sellise riigiabi suhtes, mida said äriühingud, keda ei ole lisas 1 ära nimetatud, enne selle protokolli vastuvõtmist.

84 Ainus viide tagasiulatuva jõu kohta, mida protokollist nr 8 võib leida, on viide ajavahemikule 1997–2003, mida on korduvalt mainitud nii seoses antava abi lubatud kogusummaga (punkt 6) kui ka seonduvalt tasemega, milleni Poola Vabariik peab vähendama tootmisvõimsust (punkt 7). See tähendab, et abi saavatele ettevõtjatele pärast protokolli nr 8 jõustumist antava abi arvutamisel tuleb tagasiulatuvalt arvesse võtta juba antud abi suurust, kuid seda ei või pidada tagasiulatuvalt ebaseaduslikuks abiks.

85 Kolmandaks on komisjon hagejate väitel „sekkunud teiste institutsioonide *ratione temporis* pädevuse teostamisse". Üksnes assotsiatsiooninõukogu ja nõukogu on pädevad vastu võtma otsuse Poola ümberkorralduskava vastavuse kohta protokolli nr 2 artikli 8 lõikega 4. Euroopa lepingu kohaldamisega seoses tekkinud vaidluse korral võivad ühenduse institutsioonid pöörduda assotsiatsiooninõukogu poole. Komisjon seda ei teinud, kui oli teada saanud, et HCz on saanud riigiabi. Komisjon on kõnealuse riigiabi suhtes uurimismenetluse algatamisega teostanud kontrolliõigust alusetult ja seega tuleb komisjoni otsus pädevuse puudumise tõttu tühistada.

86 Neljandaks väidavad hagejad, et komisjon rikkus protokolli nr 8 kohaldamisel võrdse kohtlemise põhimõtet. Kuigi HCz pankrotti ei oldud välja kuulutatud, võrdus viimase ümberkorraldustegevus majanduslikus mõttes pankrotimenetlusega. Sellegipoolest koheldi HCz-d ja ISD-d (samuti IUD-d) erinevalt – HCz puhul õiguslikus mõttes ja ISD (ja IUD) puhul faktiliste asjaolude osas – sellest, mis on protokolli nr 8 punkti 4

alapunktis b ette nähtud vastavalt pankrotis oleva äriühingu ja kolmanda isikuga osas, kes viimase vara üle võtab.

87 Kohtuasjas T-297/06 vaidlustab hageja ka otsuse artikli 4, väites, et komisjon ei olnud pädev tegema otsust, mille kohaselt Poola „riiklikku ümberkorralduskava" saab muuta üksnes tingimusel, et nimetatud muudatus ei puuduta riigiabi ega suurenda tootmisvõimsust. Lisaks tõlgendas komisjon ilmselgelt vääralt protokolli nr 8 punkti 10, kuna see ei anna komisjonile kaalutlusõigust keelduda liikmesriigi „riiklikku ümberkorralduskavasse" ühisturuga kokkusobivaid riigiabi meetmeid lisamast.

88 Komisjon ei nõustu eeltoodud argumentidega.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

89 Väitega, mis põhineb protokolli nr 8 rikkumisel ja mida tuleb käsitleda esimesena, kuna see puudutab otsuse õiguslikku alust, vaidlustavad hagejad sisuliselt riigiabi käsitlevate ühenduse eeskirjade *ratione temporis* ja *ratione personae* kohaldamise ja komisjoni pädevuse kontrollida nimetatud eeskirjade järgimist enne Poola Vabariigi Euroopa Liiduga ühinemist.

90 Mis puudutab riigiabi käsitlevate ühenduse eeskirjade *ratione temporis* kohaldamist, siis poolte vahel ei ole vaidlust küsimuses, et EÜ artiklid 87 ja 88 ei ole üldjuhul kohaldatavad enne ühinemist antud abi suhtes, mida pärast ühinemist enam ei anta.

91 Kuid komisjon väidab oma pädevuse põhjenduseks, et protokoll nr 8 on *lex specialis*. Esimese Astme Kohus märgib, et nimetatud kord erineb mitmes mõttes EÜ asutamislepinguga ja akti Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu asutamislepingutesse tehtavate muudatuste kohta IV lisas (ELT 2003, L 236, lk 797; edaspidi „ühinemislepingu IV lisa") sätestatud üldisest korrast. Seega, vastavalt protokolli nr 8 punktile 1 loetakse Poola Vabariigi poolt ümberkorraldamise eesmärgil Poola terasetööstuse teatud sektoritele antud riigiabi ühisturuga kokkusobivaks, mis üldjuhul ei ole EÜ artiklite 87 ja 88 kohaselt lubatud. Lisaks on selge, et ühinemislepingu IV lisas sätestatud üleminekukord puudutab üksnes enne Euroopa Liiduga ühinemist antud abi, mille andmist jätkatakse ka pärast ühinemise kuupäeva.

92 Seega tuleb vaadelda, kas protokolli nr 8 sätted võimaldavad komisjonil riigiabi valdkonnas oma kontrollipädevust laiendada vaidlusalusele abile ja kas nimetatud sätted on piisav õiguslik alus kõnealuse abi keelamiseks.

93 Selles küsimuses tuleb meenutada, et protokoll nr 8 viitab ajavahemikus 1997–2003 antud abile. Nimetatud protokolli kohaselt on lubatud piiratud suuruses ümberkorraldusabi, mida on antud nimetatud ajavahemikul (ehk enne Poola Vabariigi ühinemise Euroopa Liiduga) teatavatele protokolli lisas 1 loetletud ettevõtjatele, ja teiselt poolt keelatud igasugune muu terasetööstuse ümberkorraldamiseks antav riigiabi.

94 Protokolli nr 8 punkti 6 esimene lõik sätestab eelkõige, et igal juhul ei või ajavahemikul 1997–2003 antava riigiabi kogusumma ületada 3 387 070 000 Poola zlotti. Protokolli nr 8 punkti 6 kolmas lõik täpsustab, et Poola Vabariik ei või Poola terasetööstuse

ümberkorraldamiseks anda mingit muud abi. Seega, vastupidi hagejate väidetele on protokolli nr 8 tagasiulatuv kohaldamine nähtud ette selle punktis 6, mis käsitleb ajavahemikku 1997–2003.

95 Lõpuks, kuna nimetatud ajavahemik oli protokolli nr 8 avaldamise hetkel septembris 2003 juba lõppemas, ei ole veenev hagejate väide, mille kohaselt nimetatud ajavahemikule 1997–2003 viitamise ainus eesmärk on see, et tulevikus antava abi arvutamisel võetaks tagasiulatuvalt arvesse juba antud abi, lugemata seda tagasiulatuvalt ebaseaduslikuks riigiabiks.

96 Vastupidi, protokolli nr 8 eesmärk oli luua paindlik kord Poola terasetööstusele antava ümberkorraldusabi lubamiseks, mitte üksnes vältida abi saavatele ettevõtjatele antava riigiabi kumuleerumist.

97 Eeltoodust järeldub, et ühinemislepingu IV lisa ja EÜ artiklite 87 ja 88 suhtes on protokoll nr 8 *lex specialis*, mis laiendab pädevust, mis komisjonil on riigiabi kontrollimisel tulenevalt EÜ asutamislepingust, ka Poola terasetööstuse ümberkorraldamiseks ajavahemikus 1997–2003 antud riigiabile.

98 Ka hagejate ülejäänud väited ei sea kahtluse alla protokolli nr 8 kohaldatavust.

99 Mis puudutab väidet seoses protokolli nr 8 kohaldamisega *ratione personae,* mille kohaselt see protokoll ei ole kohaldatav niisuguste ettevõtjate suhtes, keda ei ole protokolli lisas 1 nimetatud, siis tuleb märkida, et nimetatud protokoll puudutab Poola terasetööstust tervikuna, hõlmates teiste hulgas ka hagejaid. Protokolli nr 8 punkti 6 kolmas lõik määrab kindlaks abi kogusumma ja välistab igasuguse muu selles nimetamata abi, kuid protokolli punkt 3 sätestab sõnaselgelt, et üksnes lisas 1 loetletud ettevõtjad (abisaajad äriühingud) võivad saada Poola terasetööstuse ümberkorraldusprogrammi raames antavat abi. Kui lisas 1 nimetamata ettevõtja võiks jätta endale enne ühinemist saadud piiramatu ümberkorraldusabi, ilma et ta tootmisvõimsust vähendaks, kaotaks protokoll 8 igasuguse mõtte.

100 Mis puudutab protokolli nr 8 punkti 4 alapunkti b käsitlevat väidet, mille kohaselt üksnes abisaajad ettevõtjad ei või lisas 1 loetlemata pankrotistunud ettevõtja vara üle võtta, siis tuleb märkida, et hagejad lähtuvad nimetatud sätte väärast tõlgendusest. Nimetatud punkt puudutab üksnes abi saavaid ettevõtjaid ega luba seega teha järeldusi teiste ettevõtjate kohta. Lisaks, isegi kui eeldada, et kõnealune punkt näeb ette kolmanda isiku võimaluse protokolli nr 8 lisas 1 loetlemata pankrotistunud ettevõtja vara üle võtta, ei tähenda see, et kolmas isik ei oleks kohustatud kõnealuse ettevõtja poolt saadud ebaseaduslikku abi tagastama.

101 Seega ei ole asjassepuutuv asjaolu, et HCz olukorda võib pidada võrreldavaks protokolli nr 8 lisas 1 loetlemata pankrotistunud ettevõtja olukorraga. Järelikult tuleb sellega seotud väide, mille kohaselt on protokolli nr 8 kohaldamisel rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet, samuti tagasi lükata. Lisaks ei ole HCz ei abisaaja ettevõtja ega pankrotistunud ettevõtja. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumisele tugineva väitega nõustumine seaks sisuliselt kahtluse alla protokolli nr 8, mis esmase õiguse allikana on osa EÜ asutamislepingust.

102 Mis puudutab väidet, mille kohaselt ületas komisjon oma pädevust, siis piisab, kui meenutada, et protokolli nr 8 punktis 18 on sätestatud, et juhul, kui Poola Vabariik on ümberkorraldusperioodi jooksul andnud terasetööstusele, eelkõige abisaajatele äriühingutele täiendavat, ühisturuga kokkusobimatut riigiabi, võtab komisjon kohaseid meetmeid, et kohustada asjaomaseid ettevõtjaid kogu neile nimetatud protokolli tingimusi eirates antud abi tagastama. Niisuguste meetmete hulka kuuluvad EÜ artiklis 88 sätestatud kontrollimeetmed. Sellest järeldub, et komisjon oli pädev protokolli nr 8 sätete järgimist kontrollima.

103 Lõpuks, seoses otsuse artikli 4 vaidlustamiseks esitatud väidetega tuleb märkida, et vastavalt protokolli nr 8 punktile 10 on komisjon pädev heaks kiitma kõiki restruktureerimiskava ja individuaalplaanide muudatusi ja et otsuse artiklis 4 kordab komisjon teatud tingimusi, mis tulenevad juba protokollist nr 8.

104 Seega tuleb tagasi lükata väide, mille kohaselt on rikutud protokolli nr 8.

Väide, mille kohaselt on tehtud ilmseid hindamisvigu

– Poolte argumendid

105 Hagejad väidavad, et asjassepuutuvate faktiliste asjaolude õige tuvastamine oleks viinud komisjoni järelduseni, et kuna HCz tootmisvahendid võeti üle turuhinnale vastava hinnaga, siis on vaidlusalune abi seeläbi juba tagastatud.

106 Euroopa Kohus on sarnases asjas juba väljendanud seisukohta, et juhul, kui abi saanud äriühing müüakse turuhinnaga, väljendab müügihind varasema abi tagajärgi ja abist saadud eelis jääb äriühingu müüjale. Sellisel juhul tuleb esiteks varasem olukord taastada seeläbi, et müüja tagastab saadud abi. Kuid juhul, kui erastamisest saadud summad antakse riigile, on viimane ühtaegu nii müüja kui ka abi andja ning varasemat olukorda ei saa taastada abi tagastamisega (Euroopa Kohtu 20. septembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-390/98: Banks, EKL 2001, lk I-6117, punktid 78 ja 79).

107 Käesolevas asjas ostis ISD turuhinnale vastava hinnaga TFS-ilt HSCz aktsiad ja HCz-lt MH ja MH Plusi ning HCz kümne tütarettevõtte aktsiad. Seega jäi vaidlusalusest abist saadud eelis pärast müügi toimumist TFS-ile ja HCz-le, ehk ettevõtjatele, mis kuuluvad 100% ulatuses Poola riigile.

108 Oma repliigis lisasid hagejad, et Poola riigi surve tõttu oli IUD sunnitud pakkuma oma algsest pakkumisest märkimisväärselt kõrgemat hinda ja andma lisaks MH kasuks tagatise. Mainitud kohustus sisaldas siiski sõnaselgelt IUD õigust vaidlustada komisjoni otsus, millega nõutakse abi tagastamist.

109 Hagejad möönavad hiljutist arengut, mis on toimunud eespool punktis 106 viidatud kohtuotsuse Banks alusel, Euroopa Kohtu 29. aprilli 2004. aasta otsuses kohtuasjas C-277/00: Saksamaa *vs.* komisjon (EKL 2004, lk I-3925, edaspidi „kohtuotsus SMI") ja Esimese Astme Kohtu 19. oktoobri 2005. aasta otsus kohtuasjas T-324/00: CDA Datenträger Albrechts *vs.* komisjon (EKL 2005, lk II-4309). Hagejate arvates on nimetatud kohtupraktika tulemus see, et juhul, kui abi saaja kuulub ostja kontserni, mõjutab abi saaja poolt abi tagastamine majanduslikult ka ostjat, kes on abi ulatuses

oleva summa juba tasunud, makstes turuhinnale vastava hinna. Kui aga aktsiapaki müüja on riik, kes on kohustatud saadud abi tagasi nõudma, tagastab nimetatud riik abi kaks korda.

110 Komisjon väidab, et kõnealune väide on ainetu, kuna hagejad vaidlustavad punkti, mida otsuses ei ole.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

111 Selleks, et analüüsida väidet, mille kohaselt ISD võttis HCz aktsiad üle turuhinnaga, tuleb eristada kahte etappi. Esimeses etapis said MH ja MH Plus, kaks 100% ulatuses HCz-le kuuluvat tütarettevõtjat, HCz-lt terasetööstusega seotud vara ja muu tootmiseks vajaliku vara (*asset deal*). Teiseks müüs HCz MH ja MH Plusi ZPD Steelile (hiljem ISD), mis oli 100´% IUD-le kuuluv tütarettevõtja (*share deal*).

112 *Asset deal*'iga seoses on selge, et MH ega MH Plus ei tasunud HCz-le HCz vara neisse eraldatud äriühingutesse üleandmise eest müügihinda. Komisjoni kartus, et pärast nimetatud ümberkorraldamist võib HCz muutuda nn „tühjaks kestaks", mis takistab ebaseaduslikuks tunnistatud abi tagasisaamist vaatamata algselt märkimisväärsete varade olemasolule, oli põhjendatud. Seega võimaldab üksnes solidaarne tagasimaksmise kohustus Poola Vabariigil pöörduda abi tagasisaamiseks kõikide abi saanud ettevõtjate poole.

113 Mis puudutab *share deal*'i, siis tuleb märkida, et otsus ei käsitle ISD poolt MH ja MH Plusi ostu, mis ei olnud otsuse vastu võtmise kuupäeval veel toimunud. Otsuse resolutiivosast ja põhjendustest nähtub, et otsus puudutab üksnes esimest etappi, ehk HCz vara üleandmise küsimust (*asset deal*).

114 Lisaks tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et tühistamismenetlusega tuleb vaidlustatud meetme õiguspärasust hinnata lähtuvalt meetme vastuvõtmise ajal olemas olnud faktilistest ja õiguslikest asjaoludest (vt Euroopa Kohtu 7. veebruari 1979. aasta otsus liidetud kohtuasjades 15/76 ja 16/76: Prantsusmaa *vs*. komisjon, EKL 1979, lk 321, punkt 7, ja eespool punktis 109 viidatud kohtuotsus SMI, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika).

115 Otsuse vastuvõtmise kuupäeval, ehk 5. juulil 2005, oli HCz veel MH ja MH Plusi omanik, kuna müük ISD-le toimus alles 30. septembril 2005. MH hilisem müük ISD-le ei ole siiski otsuse õiguspärasuse küsimuses asjassepuutuv. Otsuse vastuvõtmisele järgnenud sündmused ei saa otsust tagasiulatuvalt õigusvastaseks muuta. Seega on käesolev väide ainetu, kuna hagejad vaidlustavad tehingu, mida otsus ei puuduta.

116 Eeltoodust tuleneb, et hagejate ISD ja IUD argumendid, mis tuginevad eespool punktis 106 viidatud kohtuotsusele Banks, ning eespool punktis 109 viidatud kohtuotsustele SMI ja CDA Datenträger Albrechts *vs*. komisjon, ei ole käesolevas asjas asjassepuutuvad. Kohtuotsuses Banks uuris Euroopa Kohus võimalust nõuda abi tagastamist pärast abisaaja äriühingu müüki. Järgnevad kohtuotsused SMI ja CDA Datenträger Albrechts *vs*. komisjon puudutavad olukorda, kus – vastupidi käesolevale juhtumile – toimus müük enne selle otsuse vastuvõtmist, millega abi tagasimaksmist nõuti.

117 Pärast otsuse vastuvõtmist, millega nõuti vaidlusaluse abi tagastamist, tuleb Poola ametiasutustel otsuse kohaldamise raames kindlaks määrata üksikasjalik abi tagastamise kord, kaasa arvatud see, kui suur osa kogusummast tuleb maksta igal solidaarsest võlgnikust äriühingul.

118 Eeltoodust järeldub, et väide, mille kohaselt faktiliste asjaolude hindamisel on tehtud ilmseid hindamisvigu, tuleb tagasi lükata.

Väide, mille kohaselt on rikutud õigust esitada märkusi.

– Poolte argumendid

119 Hagejad ISD ja IUD väidavad, et kuigi komisjonile võis kõnesoleva abi andmine teada olla, ei mainita vaidlusalust abi algatamisotsuse kokkuvõttes. Uurimismenetluse algatamise otsuses on välja toodud mõned asjassepuutuvad õiguslikud tegurid, kuid mainitud ei ole ühtegi asjaolu, mis võiks viidata vaidlusalusele abile. Niisugune sõnastus ei võimaldanud IUD-l aru saada, missuguseid abimeetmeid uurimusmenetlus hõlmas. Seega ei teadnud IUD, et tal tuleb esitada kõnealuste abimeetmete kohta märkusi. IUD ei saanud seega teostada EÜ artiklis 88 ja määruse nr 659/1999 artiklis 6 sätestatud õigust.

120 Hagejad möönavad repliigis, et Euroopa Liidu Teatajas ilmunud ettepanekus märkuste esitamiseks mainiti muu hulgas perioodi, mida uurimismenetlus puudutas. Kuid see teave sisaldus üksnes uurimismenetluse algatamise otsuse algkeelses (poola keel) versioonis, mitte kokkuvõttes. IUD arvas, et saab teavet uurimismenetluse algatamise otsuse kohta inglise keeles avaldatud kokkuvõttest.

121 Komisjon lükkab nimetatud väited ümber. Komisjon leiab, et uurimismenetluse algatamise faasis on asjassepuutuvate asjaolude õiguslik hinnang vältimatult esialgne, kuid et algatamisotsusest tuleneb selgelt, et selles käsitleti küsimust, kas HCz-le ja HSCz-le on ajavahemikus 1997–2003 muud riigiabi antud.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

122 On tõsi, et algatamisotsuse kokkuvõttes, milles käsitati HCz-d riigiabi võimaliku saajana, ei mainita vaidlusalust abi ega ajavahemikku 1997–2003.

123 Kuid juba kokkuvõtte olemusest tuleneb, et see ei saa sisaldada kogu algatamisotsuses sisalduvat teavet. Lisaks nähtub Euroopa Liidu Teatajas avaldatud märkuste esitamise ettepanekust selgelt, et autentne on üksnes poolakeelne tekst. Lõpuks on algatamisotsus adresseeritud Poola Vabariigile, mille ametlik keel on poola keel. Seega ei saanud hagejad algatamisotsuse kohta teabe saamisel piirduda üksnes inglise keeles avaldatud kokkuvõttega. Hagejad oleksid pidanud enda huvides kõnealuse otsuse tõlkima, juhul kui kõnealune otsus ei olnud neile arusaadav vaatamata asjaolule, et ISD on Poola ettevõte.

124 Mis puudutab konkreetselt algatamisotsust, siis kohtupraktikast tuleneb, et EÜ artikli 88 lõikes 2 ette nähtud uurimise staadiumi eesmärk on võimaldada komisjonil koguda täielikku teavet kõikide antud asja puudutavate andmete kohta (vt Euroopa Kohtu 2. aprilli 1998. aasta otsus kohtuasjas C-367/95 P: komisjon *vs*. Sytraval ja Brink's France, EKL 1998, lk I-1719, punkt 38).

125 Määruse nr 659/1999 artikli 6 lõike 1 kohaselt esitatakse ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses kokkuvõtlikult asjakohased faktid ja õigusküsimused ning see sisaldab komisjoni „esialgset hinnangut" meetmele, mille osas on ettepanek tehtud, ja põhjusi, miks on komisjonil tekkinud kahtlus abi ühisturuga kokkusobivuse osas. Lisaks kutsutakse otsuses asjassepuutuvat liikmesriiki ja teisi huvitatud pooli üles esitama märkusi.

126 Eespool viidatud sätte sõnastusest nähtub, et komisjoni analüüs on vältimatult esialgne. Sellest järeldub, et komisjoni ei saa kohustada esitama nimetatud menetluse algatamise teatises lõplikku analüüsi kõnealuse abi kohta. Kuid samas peab komisjon piisavalt määratlema tema poolt läbiviidava uurimise raamistiku, et huvitatud isikute õigus esitada märkusi ei kaotaks mõtet (Esimese Astme Kohtu 31. mai 2006. aasta otsus kohtuasjas T-354/99: Kuwait Petroleum (Nederland) *vs.* komisjon, EKL 2006, lk II-1475, punkt 85).

127 Kuid Euroopa Liidu Teatajas poola keeles avaldatud uurimismenetluse algatamise otsuse punktid 6, 32 ja 51 tõendavad selgelt, et komisjon käsitles küsimust, kas HCz-le ja HSCz-le on alates 1997. aastast antud muud riigiabi. Kõnealuse otsuse punktis 6 märgib komisjon, et „praegu teadaoleva teabe alusel näib, et HCz on alates ümberkorraldusperioodi algusest 1997. aastal mitmel korral saanud riigiabi". Otsuse punktis 32 täpsustab komisjon, et „käesoleva menetluse käigus tuleb arvesse võtta kogu HCz-le alates 1. jaanuarist 1997 antud riigiabi". Seetõttu palub komisjon Poola ametiasutustelt „üksikasjalikku teavet kogu selle riigiabi suuruse ja eesmärgi kohta, mida Poola [Vabariik] on andnud HCz-le alates 1997. aastast" (punkt 51).

128 Kuigi algatamisotsuses ei mainita sõnaselgelt ümberkorraldusabi ega summat 19 699 452 Poola zlotti, nähtub otsuse sõnastusest siiski selgelt, et komisjon algatas ulatusliku menetluse, mis käsitles kogu HCz-le alates 1997. aastast antud riigiabi.

129 Eeltoodust tuleneb, et komisjon on algatamisotsuses piisavalt määratlenud tema poolt läbiviidava uurimise raamistiku, nii et huvitatud kolmandatel isikutel oli võimalik esitada omapoolseid märkusi. Seega tuleb väide tagasi lükata.

Väide, mille kohaselt on rikutud õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet

– Poolte argumendid

130 Hagejad ISD ja IUD väidavad, et asjaolu, et komisjon ei ole algatamisotsuses viidanud täpselt riigiabile, mille tühistamist ta otsuses nõuab, muudab ka otsuse õigusvastaseks, kuna sellega on rikutud õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet. Hagejad väidavad, et lisaks seisnes nende õiguspärane ootus selles, et IUD tugines eeldusele, et vaidlusalune abi loetakse lähtuvalt eespool punktis 106 viidatud kohtuotsuses Banks kasutatud lähenemisviisist tagastatuks ja et enne 2003. aastat antud abist on komisjoni nõuetekohaselt teavitatud.

131 Hagejad lisavad järgmise väite raames, et komisjon oli tekitanud neil kindlustunde selles suhtes, et HCz-le antud abi ei tühistata. Isegi kui oleks tuvastatud, et vaidlusalune abi on ebaseaduslik, on käesolevas asjas tegemist täiesti eripäraste asjaoludega. Pärast seda, kui komisjon möönis nõukogu otsuse vastuvõtmiseks 26. mail 2003 tehtud ettepaneku seletuskirjas, et protokolli nr 2 artikli 8 lõikes 4 ette nähtud erandi pikendamine muudaks tagasiulatuvalt õiguspäraseks abi, mida on antud ebaseaduslikult alates Euroopa lepingu jõustumisest, võisid hagejad õiguspäraselt eeldada, et komisjon ei nõua HCz-le antud abi tagastamist. Hagejad väidavad, et kuigi vaidlusalusest abist ei teatatud EÜ artiklite 87 ja 88 tähenduses, teatati sellest „nõuetekohaselt" protokollis nr 2 sätestatud korra kohaselt.

132 Komisjon ei nõustu nende argumentidega ja kinnitab, et hagejad ei saa käesolevas asjas tugineda õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

133 Mis puudutab uurimismenetluse algatamise otsuse väidetavat ebatäpsust, siis on asjakohane viidata eelmise väite analüüsile, kus – olles meenutanud, et kõnealune otsus on vältimatult esialgne – leiti, et komisjon on algatamisotsuses siiski piisavalt määratlenud tema poolt läbiviidava uurimise raamistiku (vt eespool punktid 126–129). Seega ei võimalda sõnaselge viite puudumine vaidlusalusele abile algatamisotsuses hagejatel tugineda õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele.

134 Osas, milles hagejad osutavad oma õiguspärasele ootusele asjaolu suhtes, et vaidlusalune abi loeti tagastatuks, tuleb märkida, et sellise ootuse suhtes õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ei rakendata. Tegemist ei ole olukorraga, kus hagejad oleks ühenduse meetmest lähtudes teinud otsuse, mis tõi neile hiljem kaasa negatiivseid tagajärgi (vt selle kohta Euroopa Kohtu 28. aprilli 1988. aasta otsus kohtuasjas 120/86: Mulder, EKL 1988, lk 2321, punkt 24), samuti ei ole ühenduse institutsioon vastu võtnud neile soodsat haldusakti, mille see institutsioon tagasiulatuvalt kehtetuks tunnistas (vt selle kohta Euroopa Kohtu 17. aprilli 1997. aasta otsus kohtuasjas C-90/95 P: de Compte *vs.* Parlament, EKL 1997, lk I-1999, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika). Igal juhul ei mõjuta eespool punktis 106 viidatud kohtuotsus Banks otsuse õiguspärasust (vt eespool punkt 116).

135 Seoses väidetava ebaseadusliku abi tagasiulatuvalt õiguspäraseks muutmisega tuleb meenutada, et abi saanud äriühingud saavad abi lubatavuse osas tekkinud õiguspärasele ootusele põhimõtteliselt tugineda üksnes siis, kui see abi anti EÜ artiklis 88 ette nähtud menetlusega kooskõlas ja et hoolas ettevõtja peab suutma üldjuhul kindlaks teha, kas kõnealust menetlust on järgitud (Euroopa Kohtu 20. märtsi 1997. aasta otsus kohtuasjas C-24/95: Alcan Deutschland, EKL 1997, lk I-1591, punkt 25).

136 Käesolevas asjas on selge, et vaidlusalusest abist ei ole teatatud. Vaidlusalust abi anti ajal, mil Poola ei olnud veel Euroopa Liidu liige. Seega ei olnud võimalik abi teatavaks teha EÜ artiklis 88 sätestatud korra kohaselt.

137 Hagejad väidavad, et vaidlusalusest abist „teatati nõuetekohaselt" protokollis nr 2 sätestatud korra kohaselt. Selles osas meenutab Esimese Astme Kohus, et protokolli nr 2 artikkel 8 sätestas igasuguse riigiabi andmise üldise keelu, välja arvatud ESTÜ asutamislepinguga lubatud erandid. Nimetatud artikkel näeb samuti ette erandi „ESTÜ terasetoodete" sektori osas antava ümberkorraldusabi suhtes, mida antakse teatud tingimustel ja teatud korra kohaselt.

138 Siiski ei saanud nimetatud kord olla hagejate õiguspäraste ootuste aluseks. Hagejate kinnitus, mille kohaselt vaidlusalusest abist „teatati nõuetekohaselt" protokollis nr 2 sätestatud korra kohaselt, näib viitavat otsusele 2003/588. Nimetatud otsuses märkis nõukogu, et Poola Vabariigi poolt 4. aprillil 2003 komisjonile esitatud ümberkorralduskava ja äriplaanid olid kooskõlas protokolli nr 2 artikli 8 lõikes 4 sätestatud nõuetega. Tuleb aga märkida, et komisjonile ei esitatud HCz-d puudutavat äriplaani. Järelikult otsuses 2003/588 esitatud heakskiit selle suhtes ei kehti.

139 Mis puudutab komisjoni seletuskirja eespool viidatud nõukogu otsuse vastuvõtmise ettepaneku kohta, mille kohaselt protokolli nr 2 artikli 8 lõikes 4 ette nähtud erandi pikendamine muudaks tagasiulatuvalt õiguspäraseks abi, mida on antud ebaseaduslikult alates Euroopa lepingu jõustumisest, tuleb märkida, et seda sõnastust ei ole kasutatud nõukogu poolt vastu võetud otsuses. Pelk komisjoni ettepanek nõukogu otsuse kohta ei võinud hagejatele tekitada õiguspäraseid ootusi.

140 Eeltoodust tuleneb, et väide, mille kohaselt on rikutud õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, tuleb tagasi lükata.

Väide, mille kohaselt on rikutud määruse nr 659/1999 artiklit 14

– Poolte argumendid

141 Hagejad meenutavad, et määruse nr 659/1999 artikli 14 lõike 1 kohaselt ei nõua komisjon abi tagastamist, kui see on vastuolus ühenduse õiguse üldpõhimõttega. Hagejate arvates on komisjon otsusega aga rikkunud õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, õiguskindluse põhimõtet ja võrdse kohtlemise põhimõtet.

142 Esiteks esitasid hagejad õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte kohta eespool punktis 131 toodud argumendid.

143 Teiseks väidavad hagejad õiguskindluse põhimõtte kohta, et nimetatud põhimõttega on vastuolus see, kui institutsioon nõuab abimeetme tühistamist, kui ta sai sellest teada riikliku terasetööstuse ümberkorralduskava raames ja teine institutsioon võtab esimese ettepanekul vastu otsuse, mille kohaselt nimetatud ümberkorralduskava on kooskõlas ühenduse õigusega.

144 Kolmandaks, seoses võrdse kohtlemise põhimõttega väidavad hagejad, et komisjon kohtles äärmiselt erinevalt kahte isikute kategooriat, kelle juriidiline ja faktiline olukord

ei erine oluliselt – ühelt poolt protokolli nr 8 lisas 1 loetletud ettevõtjad ja teiselt poolt HCz õigusjärglasest majandusüksus –, kui kohustas Poola Vabariiki HCz-le antud abi tagasi nõudma, samas kui lisas 1 loetletud ettevõtjatele antud abi loeti asutamislepinguga kooskõlas olevaks.

145 Komisjon vaidleb neile argumentidele vastu ja on eelkõige seisukohal, et vaidlusalust abi ei ole protokolli nr 2 artikli 8 lõike 4 alusel heaks kiitnud ei ühenduse ega Poola ametiasutused.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

146 Kõnealuse väitega seoses leiavad hagejad, et rikutud on õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, õiguskindluse põhimõtet ja võrdse kohtlemise põhimõtet kui ühenduse õiguse üldpõhimõtteid määruse nr 659/1999 artikli 14 tähenduses.

147 Esiteks, seoses väidetava õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumisega tuleb viidata eelmise väite raames esitatud argumentide uurimise tulemusel tehtud järeldustele (eespool punkt 140).

148 Teiseks, mis puudutab õiguskindluse põhimõtte väidetavat rikkumist, siis eeltoodud kaalutlustest lähtudes ei saa ka see väide olla vastuvõetav. Nagu eespool näidatud, ei ole komisjoni käitumine vastuolus otsusega 2003/588, kuna HCz-d puudutavat äriplaani ei ole komisjoni otsuses mainitud. Lisaks on selge, et protokolli nr 8 lisas 1 on loetletud nende üksuste nimed, kellel on õigus riigiabi saada, kuid HCz-d nende hulgas ei ole.

149 Kolmandaks, seoses väidetava võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumisega tuleb märkida, et asjaolu, et HCz-d ei ole abisaajate ettevõtjate loetelus, on just see põhjus, mis õigustab tema erinevat kohtlemist võrrelduna viimati nimetatutega. Kuna protokoll nr 8 näeb ette abisaajate ettevõtjate ja selle lisas 1 loetlemata ettevõtjate erineva kohtlemise, siis tuleb märkida, et kõnealune protokoll on esmase õiguse allikana osa EÜ asutamislepingust.

150 Eeltoodust tuleneb, et väide, mille kohaselt on rikutud määruse nr 659/1999 artiklit 14, tuleb tagasi lükata.

Väide, mille kohaselt on rikutud määrust nr 794/2004.

– Poolte argumendid

151 Juhul kui Esimese Astme Kohus sedastab, et eeltoodud väited on põhjendamatud, leiavad hagejad, et kõigele vaatamata tuleb tühistada otsuse artikli 3 lõike 2 teine lõik, mis puudutab maksmisele kuuluvat intressimäära. Hagejate väitel on komisjon eiranud määruse 794/2004 artiklite 9 ja 11 eesmärke, milleks on enne ebaseadusliku abi andmist kehtinud olukorra taastamine (*status quo ante*) esiteks intressi tagasimaksmiselt intressi nõudes ja teiseks seeläbi, et otsustas kasutada määra, mis oli ajavahemikus 1997–2004 Poola tegelikus turuolukorras tundmatu.

152 Esiteks väidavad hagejad, et Poola õiguse kohaselt on intress kohaldatav üksnes maksuvõla põhisumma suhtes ja maksuõiguses ei ole sätestatud nimetatud maksuvõlgnevustelt tasutavate intresside kapitaliseerimist. Järelikult ei ole abisaajad ettevõtjad samas olukorras, milles nad olid enne abi andmist, vaid ebasoodsamas olukorras.

153 Teiseks väidavad hagejad, et – nagu on selgitatud käesoleva hagi A lisas ära toodud arvamuses – äriühingud omandasid ajavahemikus 1997–2004 väga harva pikaajalist (5 aastat ja enam) võõrkapitali Poola zlottides väljendatud võlakirjade ja pangalaenu abil. Äriühingud eelistasid välisvääringus antud laene rahvuslikus vääringus antavatele laenudele ja „põhiline välisvaluuta" selles olukorras oli USA dollar.

154 Soovides kohaldada Poola riigivaraministeeriumi võlakirjade suhtes intressimäära, ei kohaldanud komisjon määra, mis peegeldaks HCz poolt saadud eelist õigesti. Vastupidi, riigivaraministeeriumi võlakirjade suhtes kohaldatav intressimäär oli kõrgem ja seetõttu asetas intressi tagasimaksmine abisaajad ettevõtjad ebasoodsamasse olukorda võrreldes olukorraga enne ebaseadusliku abi andmist. Tegelikkuses oleks intressi ülemmäär pidanud olema 4,24% ja 7,51% vahel, kuid komisjoni poolt pakutud intressimäär varieerus 5,50%-st 19,70%-ni. Hagejad leiavad, et juhul, kui otsuse artikli 3 lõike 2 teine lõik tühistatakse, tuleks Esimese Astme Kohtul saata intressimääraga seotud küsimus tagasi komisjonile uue otsuse tegemiseks käesoleva hagi A lisa mõttes. Hagejad võtavad lõpuks lühidalt kokku A lisas toodud intressi arvutamise korra ja esitavad ajavahemiku 1997–2006 kohta saadud tulemused.

155 Komisjon ei nõustu nimetatud argumentidega.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

156 Hagejate viimane väide puudutab vaidlusaluse abi tagastamise suhtes kohaldatavat intressimäära. Selles küsimuses vaidlustavad hagejad otsusele lisaks ka 7. juuni 2006. aasta kirja, milles komisjon kõnealuse intressimäära kindlaks määras.

157 Mis puudutab otsust, siis tuleb märkida, et selle artikli 3 lõike 2 teises lõigus sätestab komisjon, et tagastatavate summade suhtes kohaldatakse intressi alates kuupäevast, mil asjaomane abi HCz-le anti, kuni summa tagasimaksmiseni, ning et intressi tuleb arvutada vastavalt määruse nr 794/2004 V peatüki sätetele. Kuna hagejad vaidlustavad vaidlusaluse abi tagastamise suhtes kohaldatava intressimäära, on nende väide põhjendamatu, sest kõnealune intressimäär ei ole kehtestatud ei otsuse resolutiivosa ega põhjendustega.

158 Lisaks tuleb märkida, et otsuse põhjenduses 147 möönab komisjon sõnaselgelt, et kuna vaidlusaluse abi andmise ajal ei kehtinud Poolas viieaastast pankadevahelist *swap*-määra, peaks abi tagastamisele kohaldatava intressimäära arvutamine põhinema vastavalt määruse nr 794/2004 artikli 9 lõikele 4 kõnesoleva ajavahemiku osas kehtival intressimääral.

159 Kuna hagejad on vaidlustanud otsuses toodud intressimäära arvutamise meetodi, tuleb märkida, et otsuse artikli 3 lõike 2 teises lõigus esitatud järeldused on üksnes deklaratiivsed, kuna need vaid viitavad määruse nr 794/2004 V peatüki vastavatele sätetele. Intressimäära arvutamise meetod on sätestatud määruses endas. Hagejad ei ole esitanud väiteid kõnealuse määruse õigusvastasuse kohta.

160 Seoses 7. juuni 2006. aasta kirjaga, milles komisjon määras kindlaks vaidlusaluse abi tagastamise suhtes kohaldatava intressimäära, väidavad hagejad sisuliselt, et komisjoni poolt valitud määr oli kõnesoleval ajal Poola turul täielikult tundmatu ja et intressi ei tuleks arvutada liitmäära alusel.

161 Siiski tuleb nentida, et toodud väited ei ole põhjendatud.

162 Intressimäära kindlaksmääramise meetodi kohta sätestab määruse nr 794/2004 artikli 9 lõige 4, et abi tagastamise suhtes kohaldatava intressimäära kehtestamisel tuleb asjaomaste liikmesriikidega teha „tihedat koostööd".

163 Komisjoni ja Poola ametiasutuste vahelisest kirjavahetusest, mis esitati vastuseks Esimese Astme Kohtu küsimusele, nähtub, et vaidlusaluse abi tagastamise suhtes kohaldatav intressimäär määrati kindlaks „tihedas koostöös" Poola Vabariigiga. 13. märtsi 2006. aasta vastuses tegid Poola ametiasutused ettepaneku võtta tagastamise suhtes kohaldatava intressimäära puhul aluseks Poola Riigivaraministeeriumi võlakirjadele kohaldatavad intressimäärad, mis on fikseeritud vastavalt viieks ja kümneks aastaks. Arvestades Poola kapitaliturgude olukorda kõnesoleval ajal, mida iseloomustasid erakordselt kõrged, kuid kiiresti langevad intressimäärad, palusid Poola ametiasutused, et kõnealust intressimäära kohandataks igal aastal ja et selle arvutamise suhtes ei kohaldataks liitmäära.

164 Komisjon võttis nimetatud ettepaneku põhimõtteliselt vastu. Komisjon leidis, et järjepidevuse huvides tuleks kahe intressimäära asemel kasutada üksnes võlakirjade suhtes kohaldatavat viieaastast intressimäära kogu ajavahemiku 1997–2003 osas. Kuid komisjonil on määruse nr 794/2004 artikli 9 lõike 4 kohaselt intressimäärea arvutamisel teatud kaalutlusõigus. Hagejad ei ole ühtse intressimäära valimist ka kunagi vaidlustanud.

165 Mis puudutab intressimäära kohaldamist, eelkõige selle arvutamist liitmäära alusel, siis on tõsi, et komisjon lükkas tagasi Poola Vabariigi argumendi. Kuid määruse nr 794/2004 artikli 11 lõige 2 sätestab sõnaselgelt, et intressimäärale kohaldatakse intressi kuni toetuse tagasinõudmise kuupäevani ja eelneval aastal kogunenud intressile kohaldatakse intressi igal järgneval aastal. Lisaks sätestab määruse nr 794/2004 artikkel 13, et määruse artikleid 9 ja 11 kohaldatakse kõikide tagasinõudmisotsuste suhtes, millest teavitatakse pärast kõnealuse määruse jõustumispäeva. Kuna määrus nr 794/2004 jõustus mais 2004, oli see otsuse vastuvõtmise ajal kohaldatav, seega oli komisjon kohustatud nõudma, et kõnesolev intressimäär arvutataks liitmäära alusel.

166 Neil asjaoludel ja võttes arvesse asjaolu, et Poola ametiasutused tegid ettepaneku kasutada vaidlusaluseid määrasid, ei saa väita, et komisjon oleks rikkunud oma kohustust määrata vaidlusaluse abi tagastamise suhtes kohaldatav intressimäär kindlaks tihedas koostöös Poola Vabariigiga, teinud ilmselgeid hindamisvigu või vääralt kohaldanud liitmäära alusel arvutatud intressimäära.

167 Eeltoodust tuleneb, et väide, mille kohaselt on rikutud määrust nr 794/2004, tuleb tagasi lükata.

168 Kuna hagejate kõik väited on tagasi lükatud, tuleb hagid tervikuna jätta rahuldamata.

Kohtukulud

169 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hagejate kahjuks, jäetakse kohtukulud vastavalt komisjoni nõudele hagejate kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (kaheksas koda)

otsustab:

1. **Jätta hagid rahuldamata.**

2. **Mõista kohtukulud välja ISD Polska sp. z o.o-lt ja Industrial Union of Donbass Corp-lt.**

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 1. juulil 2009 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Õiguslik raamistik . . . . . II - 2192

Vaidluse aluseks olevad asjaolud . . . . . II - 2200

Menetlus ja poolte nõuded . . . . . II - 2205

Õiguslik käsitlus . . . . . II - 2208

Hagide vastuvõetavus . . . . . II - 2208

Õigus hagi esitada . . . . . II - 2208

– Poolte argumendid . . . . . II - 2208

– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 2210

Hagide hilinenult esitamine . . . . . II - 2212

– Poolte argumendid . . . . . II - 2212

– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 2214

7. juuni 2006. aasta kirja peale esitatud hagi vastuvõetavus . . . . . II - 2215

– Poolte argumendid . . . . . II - 2215

– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 2217

Kolmanda, neljanda ja kuuenda nõude vastuvõetavus . . . . . II - 2219

Poolte argumendid . . . . . II - 2219

Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 2220

Sisulised küsimused . . . . . II - 2221

Väide, mille kohaselt on rikutud protokolli nr 8 . . . . . II - 2221

– Poolte argumendid . . . . . II - 2221

– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 2223

Väide, mille kohaselt on tehtud ilmseid hindamisvigu . . . . . II - 2227

– Poolte argumendid . . . . . II - 2227
– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 2229
Väide, mille kohaselt on rikutud õigust esitada märkusi . . . . . II - 2231
– Poolte argumendid . . . . . II - 2231
– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 2232
Väide, mille kohaselt on rikutud õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet . . . . . II - 2234
– Poolte argumendid . . . . . II - 2234
– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 2235
Väide, mille kohaselt on rikutud määruse nr 659/1999 artiklit 14 . . . . . II - 2237
– Poolte argumendid . . . . . II - 2237
– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 2238
Väide, mille kohaselt on rikutud määrust nr 794/2004 . . . . . II - 2239
– Poolte argumendid . . . . . II - 2239
– Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 2241
Kohtukulud . . . . . II - 2244